

Aplauze pentru Irina Iordăchescu la Ateneul Român

(Grigore Constantinescu – 8 iunie 2015)

Ascensiunea unei cariere este condiționată de profesionalizarea mijloacelor, prin studiu, cultură și înzestrări multiple. Iată demonstrația de talent și cultură muzicală care ne-o oferă soprana Irina Iordăchescu, prim solistă a Operei bucureștene, concertistă de anvergură în țară și străinătate, o personalitate artistică ce a beneficiat de îndrumători prestigioși, maestra Maria Slătinaru Nistor și părintele artei, legendarul bariton Dan Iordăchescu, căruia i-a fost dedicat concertul de sâmbătă seara.

Proiectul recitalului susținut la Atenul Român, sub arcada tematică „De la Baroc la Maria Tănase” este un remember al carierei de până acum a Irinei Iordăchescu, o călătorie imaginară prin repertoriul interpretei, onorând debutul pe aceeași scenă a Ateneului, în programe vocal-simfonice și de recital. Ideea principală a muzicii ascultate reunește multitudinea stilurilor de cânt și ecoul pozitiv al mijloacelor de a răspunde. Am urmărit-o în perioade istorice succesive, abordând muzica lui Caccini, Haendel și Mozart, în Romantism la finalul Belcatoului bellinian și verdian, în secolul XX la capodopere veriste. Stăpână pe un asemenea repertoriu, Irina Iordăchescu abordează genul liedului, cu sensibilitatea nuanțată pe care o are, cântând Wolf, Duparc și Enescu. Nimic nu-i pare imposibil, dacă modelul urmărit a convins-o să comunice, până la realizarea unei pagini antologice cântate cândva de Maria Tănase, privită la egalitate valorică cu ce am ascultat de-a lungul recitalului. O voce luminoasă, a nuanțelor ce îmbină firesc sunetul cu cuvântul, unind poeticul, oniricul și tragicul în prezența de Divă ce domină podiumul și spațiul sălii. Pentru că i-am urmărit viața de artist în timp, înțelegem acum că ascensiunea sa nu cunoaște hotare, nu negociază relații sau condiții.

În concertul sopranei Irina Iordăchescu ne-am reîntâlnit cu doi invitați, mezzo-soprana Cristina Iordache și violoncelistul Marin Cazacu, realizatori ai unor momente muzicale de excepție. Acompaniamentul susținut de Ștefan Doniga, cu inserturi pianistice solo, a urmat sensibil întreg traseul conturat, cu dragoste pentru muzică și melomani, de această personalitate în plină carieră care, pe scena lirică și concertantă a contemporaneității, trăiește, în luminile succesului meritat, simbolul bisului acordat de Irina Iordăchescu aplauzelor entuziaste: „Muzica e viața mea!”.